VOLUME 54. ÉVFOLYAM NO. 3. SZÁM — 1962 FEBRUÁR 1

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

SZENTSÉG AZ URNAK . . .

"Akik hozzám közel vannak, azokban kell megszenteltetnem, és az egész nép előtt megdicsőíttetnem." Mózes III. 10:3.

"Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat!" Zsid. 12:14.

Reánk virradt egy új év hajnala
És ez kísér, egy ének dallama,
Ez zendül át ma újra szivemen,
Egy ének . . . már oly régóta ismerem.
Megkondul, mint a súlyos ércharang,
Visszhangzik bennem, új szárnyakra kap!,
E haragzugást én ma átadom,
Hallja meg mind, aki szivemmel rokon,
Szárnyaljon messze, mint az orgona
Fenséges hangú, fénylő himnusza,
Jelenjen meg az otthonok falán
Mint lángbetűkkel átszőtt látomány,
Közönséges szó ma csituljon el,
Szolgáinak serege énekel!
Hallgasd e hangot, ez égi zene:
SZENTSÉG AZ URNAK!
ÉS SZENTELTESSÉK MEG AZ Ő NEVE!

Reánk virradt ez új év hajnala.
Testvér, e szóval hadd köszöntselek;
Szentség! Hangolja fel a lelkedet,
Életed legyen elkülöníttetett!
Égő betűkkel ragyogjon szemedbe
Minden napon és féltően vigyázzad
Fehér ruhád és égő mécsedet,
Mert gonoszak a napok, melyekben élünk,
Oh, boldog, aki elkülöníttetett!

Reánk virradt ez új év hajnala,
E hajnalban harangot zúgatok,
Halló fülekbe csendüljön bele:
SZENTSÉG AZ URNAK!
És SZENTELTESSÉK MEG AZ Ő NEVE!

Somogyi Gáborné

Isten útja a világbékéhez

Az Egyesült Államok elnöke 1961 szeptember 25-én a Nemzetek Szövetsége előtt tartott beszédet s azt a következő nyilatkozatával fejezte be:

"Együttesen képesek vagyunk megmenteni e világot, de lángokban el is pusztíthatjuk azt. Megmenteni képesek vagyunk és megmenteni muszáj! Ha megmentjük a világot, az emberiség örökre hálás lesz azért s úgy fog reánk tekinteni, mint akik Istennek kezében békecsinálókká váltunk".

Ebben a korban Isten a keresztyénségnek azt a nagy előjogot adta, hogy elősegítse, megteremtse e békételen világon az állandó, igaz békességet. Mint hajdan Izráel történetében Eszter királyné közbenjáró megmentőnek bizonyult a pogány király és a zsidó nép között; úgy ma a keresztyénség eszköz lehet arra a világ nemzetei között, hogy olyan békéhez jusson e megháborodott világ, mely igaz és tartós.

A rádió, televizió leadásai s az újságok hírei világszerte nyugtalanságról, elégedetlenségről, lázadásokról, gyilkosságokról s az atomrobbantások kisugárzásainak veszedelmes lehetőségeiről beszélnek. Vannak sokan olyanok, akik azt hirdetik, hogy a háború elkerülhetetlen s az újabb atomháború veszedelmei elkerülése céljából sokan menekülnek a nagyobb városokból a kisebb falvakba és tanyákra. Még többen óvóhelyeket készítenek otthonukban.

Félelem, rettegés, nyugtalanság mindenütt. Ez a rettenetes állapot azért van, mert az emberek bűnbe, erkölcstelenségbe merültek s az annyira megvakította őket, hogy nem láthatják az Istennek az útját, amely a békéhez vezet.

BÉKESSÉGES EMBEREK TEREMTHETNEK BÉKESSÉGET. A békesség az egyes emberekkel veszi kezdetét. Szent Ágoston nagyon helyesen mondotta: "Az ember mindaddig nyugtalan és békételen marad, míg békességét nem találja az Istenben."

A Nemzetek Szövetsége összeülhet és komolyan tárgyalhat; a külügyminiszterek gyűlésezhetnek a lefegyverzés és a berlini kérdésben; a nemzetek elnökei és képviselői bejárhatják az egész világot; az Egyesült Államok adakozhat milliókat; Oroszország építhet gyárakat a nemzeteknek, de tartós béke addig soha nem lehet, míg az emberek meg nem ismerik, el nem fogadják a Békesség nagy Fejedelmét, az Ur Jézus Krisztust.

Amit az angyalok hirdettek: "BÉKESSÉG E FÖLDÖN ÉS JÓAKARAT", nem változott meg. — Az Ur Jézus szavai: "Az én békességemet adom néktek, nem úgy, mint a világ adja" (Ján. 14: 27), ma is változatlanul érvényesek.

A mi feladatunk elfogadni azt. Ez az Isten útja a tartós, igaz békességhez.

Tegyük fel azt a kérdést ezzel a gondolattal kapcsolatban: ISTENNEL VAGYUNK-E A BÉKESSÉG MEGTEREMTÉSÉBEN?

Lincoln Ábrahámot a polgárháború idején megkérdezte egyik minisztere:

— Mit gondol, elnök úr, vajjon Isten a mi oldalunkon van-é ebben a harcban?

A bölcs elnök így felelt:

— Engem sokkal inkább érdekel az, hogy vajjon mi Isten oldala mellett vagyunk-e?

Isten régi választott népét kivéve, a történelemben alig találunk egy nemzetet, vagy nemzeteket, melyek a nagy világkrízisben Istenhez fordultak volna segítségért. Mindig hatalmas hadsereggel, karddal és a legjobb hadieszközökkel, egymást fenyegetve, gyűlölve csináltak békét. Olyan békét, mely a legtöbbször egy újabb háborúhoz vezetett.

Mit tesznek most a nemzetek? Mit tesz Oroszország, az Egyesült Államok és a többi nemzetek? — Az igaz békességet hirdető, igazságos Isten mellett harcolnak-é Istennel a békéért, vagy pedig Isten nélkül akarnak megint emberi békét csinálni? A felelet egyszerű: Isten nélkül.

A tartós világbéke Istennel, veled és velem kezdődik! Nem New Yorkban, Washingtonban, Moszkvában, Londonban, hanem az embereknek szivében. Nincs nagyobb és sürgősebb kérdés ezen a világon ennél: Miként lehetne a bűn által tönkre tett társadalmi életet, rettentő károkat okozó, testi, lelki nyomorúságot előidéző, haszontalan, bűnös szokásokat megváltoztatni?

Egyesek, családok, sőt az egész társadalom pusztul!

A legtökéletesebb Isten-embernek igazságait, békérevezető gondolatait kell az emberiség millióinak a szivébe hinteni . . .

Ezért kellene milliókat áldozni, nem fegyverek készítésére, abban a tudatban, hogy ha az emberek élete megváltozik, a társadalmi élet is más lesz s ha a társadalmi élet is Isten akarata szerint átváltozik, akkor az egész ország, sőt az egész világ ISTENNEL MEGTALÁLTA AZT AZ UTAT, MELY A TARTÓS VILÁGBÉKÉHEZ VEZET! EMERITUS

Lapunk hátralékos előfizetőit szeretettel kérjük, küldjék be az előfizetésüket a lapra és a Biblia Magyarázóra. A számlákat csak úgy vagyunk képesek fizetni, ha gyülekezeteink és olvasóink pénzt küldenek a pénztárba. Irodalmunk csak úgy szolgálhat Isten országának építésében, támogassuk minden erőnkkel.

Emberségtan

Irta: TATTER VILMOS

Életemnek legátjáróbb sóvárgása volt megtudni: milyen az igazi ember?

A pesti kövezeten nőttem fel. Sok mindent láttam ott, amikért felelősséget nem vállalhattam, — mert nem voltam okozója annak. De azért mindig éreztem, hogy a legcsekélyebb megmozdulás, jelenet, állapot, magaviselet is mélységes hatással volt belvilágomra és ami ott megfogant, akarva-nem akarva, személyes ügyemmé vált, és nem hagyott nyugton. Még álmaimat is zavarta, ébrenlétemben pedig képzeletemet szította. Hallottam a Vásár-téren a kereskedők beszédét; láttam az inasok incselkedéseit, a segédek fennhéjázását, a rendőrök erőszakoskodását, különösen razziák alkalmával.

Fölvonulások és tüntetések alkalmaival én is belesodródtam a tömegbe; a lovasrendőrök elől én is elfutottam. A tömegek tombolása és hullámzása nem ritkán csőcselék szellemet dobott felém. De láttam a népet is, bámulatos felemelő fegyelmezettséggel! Amikor a körúton Rákóczi, Munkácsi és Kossuth hamvait kísérte ki számos csoport, hemzsegő szemlélő jelenlétében a "nemzet" temetőjébe, mindig a képzeletet felülmúló szívjósággal és pazar áldozatkészséggel temette el a magyar társadalom nemzetének nagyjait. És még sem tudtam tiszta fogalmat alkotni az emberről . . .

Az emberek világának fényes zsarnokai, sőt zege-zuga is mélységesen érdekelt, mindazáltal bizonytalanság gyötört, midőn az emberre gondoltam. Mert láttam embert a korcsma előtt kábultan a sárban heverni. Egy ember a járdán feküdt elterülve. Egyik munkatársa szívenszúrta. Más megrázó esetek is rémítgettek. — Láttam civakodásokat, veszekedéseket, átkos haraggal és gyűlölettel. Ilyenkor nagyon kerestem egy igazi embert. Serdülő koromban aztán megtörtént, mert megláttam az igazi embert ABBAN, aki az első karácsonnyal megérkezett. — Azóta tudom, ki az ember és mi az emberségtan.

Jézus nélkül nincsen igazi ember és nincs emberségtan. Jézussal van igazság, jóság, szeretet — emberértékelés!

Krisztus munkásokat hív és kiosztja a talentumokat . . .

Az Amerikai Magyar Baptista Diakónus Szövetség konvenciójára

írta: Fülöp Árpád

Szeretett Lelkipásztor és Diakónus Testvéreim!

Az üdvösségre mindenki hivatalos és aki elfogadja az Ur hívását, felveszi a maga keresztjét és követi Krisztust, üdvözül. A különféle szolgálatokra viszont az Ur kiválaszt egyes személyeket, hogy azokon keresztül véghezvigye isteni, szent akaratát.

Igy pl. elhívja Mózest népének Egyiptomból való kivezetésére; Ézsaiást, Jeremiást és másokat prófétákul; Esdrást különleges időbeni papságra; Nehémiást Jeruzsálem kőfalai megépítésére; Máriát, hogy általa Szent Fiát a világra adja; Keresztelő Jánost, hogy kiáltó szó legyen a pusztában, stb. . . .

Isten nemcsak elhív, de elő is készít, sőt talentumokat is ad a szolgálatra.

Akiket Isten elhív, azokat munkába is akarja állítani, ha nem is talán valami rendkívüli dolog véghezvitelére . . ., hanem talán csak egyszerű szolgálatra. De az elhívás milyensége szerint adja Isten a talentumokat . . . És talentumot MINDENKI kap, tehát mindenkinek valamilyen módon sáfárkodni kell! Isten megköveteli a sáfárkodást!

Isten nem igazságtalan. "Mindenki az erejéhez képest" kap talentumot. (Máté 25, 14—30.) Isten nem akarja, hogy több talentummal sáfárkodjunk, mint amennyi talentumot kaptunk.

Abból sok baj származik, ha több talentummal akarunk sáfárkodni, mint amennyit kaptunk. De abból is baj származik, ha más talentumával akarunk sáfárkodni. Láttam olyat, hogy valaki szólót akart énekelni, de hangja kellemetlen volt; olyat is láttam, hogy valaki mindenképpen tanítani, prédikálni akart, de erre nem kapott Istentől talentumot. Fiatalember koromban szobatársam mindenképpen hegedűvel akarta Istent dicsérni és gyakorlásával szörnyű órákat szerzett éveken át a közelében levőknek, de jó hegedűs sosem lett belőle. Nem kapott Istentől a hegedülésre talentumot. —

Biztos vagyok benne, hogy ez egyébként hűséges testvérből nagyon jó fúvós zenész lett volna...

Ne akarjunk soha a mások talentumával sáfárkodni! De a magunk talentumával sáfárkodásunk teljes hűségü legyen!

Testvérem! Nem véletlenül lettél diakónus! Isten hívott el és adott is Neked szolgálatodra talentumot! Szolgáld Istent, még ha talán csak egy talentumot kaptál is!

Isten nem azt nézi, hogy mit teszünk, hanem hogy milyen szívvel tesszük.

Nézd, testvérem, Mózes egy pálcával, Dávid parittyájával, Dorkás varrótűvel szerez dicsőséget Istennek . . . Te és én, és mindenki, azzal a szolgálattal szerezzünk dicsőséget Istennek, amely szolgálatban állunk . . . Amire talentumot kaptunk.

A diakónusi szolgálat áldásos szolgálat! Az első mártír diakónus volt: István; az első utazó misszionárius szintén: Filep. Miért választottak diakónusokat? Mert Jeruzsálemben bajok voltak! Kellettek férfiak, akik az első gyülekezetet átsegítik **saját szolgálatukkal** a bajokon. Diakónus azt jelenti: **akadályon átvezető.** Ugy vezették át az akadályon a diakónusok a gyülekezetet, hogy maguk állottak szolgálatba! Ezt tedd Te is, Testvér! Ha nem állsz valamilyen munkában Isten országában, állj munkába! Ha munkában állsz, légy abban hűséges! Isten szemei a hűségeseken forognak. Talán pénztáros, vagy vasárnapi iskolai tanító, vagy karmester, vagy egyéb vagy; a fontos, hogy Isten előtt való hűséggel végezd! "Aki a kevésen hű, a sokon is hű az!" Dániel, Sidrák, Misák, Abednego a kicsiben voltak hűségesek, amikor visszautasították a király ételét, italát, de hűségesek tudtak lenni a sokon is, amikor a hétszeresen fűtött kemence, vagy az oroszlánverem várt reájuk.

Láttam egy testvért, kit Isten egy talentummal áldott meg. De hozzá hasonló hűségű testvért sehol sem láttam. Egyszerű szolgálatát kimondhatatlan hűséggel végezte! — Valahol gyülekezeti munkára osztották be a férfiakat. Egy testvérre, aki pedig jelen volt, nem gondoltak. Minden munkából kihagyták. De a testvér felszólalt: "Hát testvérek, osszanak be engem is valamire. Én is szeretnék valamivel az Urnak szolgálni!" — Beosztották, hogy az úrvacsorai edényeket kezelje. Testvéreim! Nincs az a Müller György, nincs az a Moody, vagy Spurgeon, aki óriási szolgálatát több hűséggel végezte volna, mint ez a nagyon egyszerű, de nagyon drága, hű testvér végezte a maga szolgálatát. Többen, akiket az estén ragyogóbb szolgálatra választottak, hűtlenek lettek az Urhoz és szolgálatukhoz, de ez a testvér hű volt az Urhoz és szolgálatához haláláig . . . Isten előtt nincs alacsonyrendű szolgálat. Az Ur Jézus éppen akkor kezdte mosni tanítványai lábait, mikor minden hatalmat megkapott. (János 13, 3.)

Isten hármas feladatát el kell fogadnia minden diakónusnak:

1) **Az igyekezetben ne legyetek restek!** Azt jelenti, hogy a diakónus mindig kész legyen az Ur szolgálatára!

2) **Lélekben buzgók legyetek!** Azt jelenti, hogy lelkében a diakónus és minden hívő buzogjon az Urért, az ő Igéjéért, az Istennel való közösségért. A buzgóság a restség ellentéte! A diakónus legyen buzgó és nem rest: az imádkozásban, bibliaolvasásban, imaházjárásban, adakozásban, látogatásban, munkálkodásban, stb., stb.

3) **Az Urnak szolgáljatok!** Senki sem él önmagának!" Mi sem! "Akár élünk, akár halunk, az Uréi vagyunk!" Akié vagyunk, annak szivesen szolgálunk!

Előfordul, hogy elfárad egy-egy diakónus, mint Timótheus is, akinek Pál apostol intésére volt szüksége: . . ."a munkának terhét hordozzad, mint Jézus Krisztus jó vitéze!" — **"Ha** meghaltatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek!" — **"Ha"?** — áll a mondat elején! Akkor nem fogunk elhajolni Krisztustól, **ha** meghaltunk vele . . . — Deportáltak dolgoztak . . . Erejük alig volt, hisz csak hajában főtt, romlott krumpli volt hétszámra az eledelük. De hogy mégis dolgozzanak, hát ütötték-verték őket a kínzóik . . . — Egy deportált kiállt a munkából és pár lépést előre ment, majd megtántorodott és arccal a föld felé zuhant. Ezt a látványt mi már jól megszoktuk. A felvigyázó odajön és rászól egész emberséges hangon: "Kelj fel, menj dolgozni!" De a deportált meg se mozdult. Az emberséges hang durva kiáltássá változott: "Kelj fel, te . . ., mert végigvágok rajtad. De a deportált meg sem mozdult. És végigvágott a fekvő emberen. De az nem mozdult. Majd éktelen dühvel ütötte verte, rugdosta a fekvő deportáltat és éktelenül káromkodott, de a deportált meg sem mozdult. Ekkor érkezett oda a másik felvigyázó. "Mit csinálsz?" — kérdi társától. Az a dühtől fuldokolva szólal meg: "Ez a . . . . nem akar dolgozni, akármit csinálok vele, meg sem mozdul." Az újonnan érkezett felvigyázó nézi pár percig a fekvő embert és nagy hahotában tör ki: "Ezzel csinálhatsz, amit akarsz, ez meg sem fog mozdulni neked, mert ez halott! . . ."

Igen, a halott nem mozdul . . . Aki Krisztussal együtt meghalt, nem mozdul, szóljon a világ szépen, vagy gorombán, vagy üsseverje, rugdossa a Krisztussal együtt meghalt lelket, az nem mozdul meg . . . Hű marad Urához, Krisztushoz. Erősen áll Amellett, Akivel meghalt e világnak és "munkálkodik az Urnak dolgában."

Akit szolgálunk, az jutalmaz meg. Voltak nagy emberek, akikről alig tudunk ma már . . . Elvesztek az emlékezetből. Mily kevesen és keveset tudunk ma már a régi bölcsekről . . . Elmosódtak neveik az emberek előtt. És a nagy hadvezérekről? És a régi nagy írókról? . . . Csak magasabb iskolákban tanítanak róluk valamit. Falun járva Magyarországon hallom, hogy egy magyar e szót kiáltja: Néró! — Néró, híres római császár volt. Ma a magyar ember kutyáját nevezi Nérónak, vagy Cézárnak . . . "Bizony elvették jutalmukat . . ."

Hogy jutalmaz az Ur? Egy pohár víz az ő nevében nem marad jutalom nélkül . . . Aki egyet befogad . . ., őt fogadja be . . . Aki Isten országában munkálkodik, Isten munkatársa lesz! . .

"Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre hivattattál . . ." (I. Tim. 6, 12.)

Lelkipásztor, Diakónus Testvérek, itt most a hitnek szép harcát harcoljuk! Legyünk e szent harcban hűségesek, hogy elnyerjük az örök életet; hogy egykoron hozzánk is hangozzék Urunk áldott szava: **"Jól vagyon jámbor és hív szolgám, kevesen voltál hív, többre bízlak ezután, menj be a te Uradnak örömébe".**

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25 Michigan

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3., 1879
Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act Of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year
Előfizetés — Címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

"ÁLDOTT VAGY TE URAM! TANITS MEG ENGEM A TE RENDELÉSEIDRE." Zsoltár 119:12.

Kedves Olvasóm, hadd írjam ide számodra a legrövidebb bibliai kalauzt:

Ha gyászod van, olvasd Ján. ev. 14. részt.

Ha üldöznek, a 37-ik zsoltárt.

Ha bűn terhel, az 51-ik zsoltárt.

Ha gond gyötör, Máté 9:19—34-ig.

Ha Isten házába mész, a 84-ik zsoltárt.

Ha veszedelemben vagy, a 91-ik zsoltárt.

Ha nagyon levert és nyüggedett vagy, a 34-ik zsoltárt.

Ha úgy érzed, hogy Isten messze van tőled, a 139. zsoltárt.

Ha bátorságod fogytán van, Ésaiás 40-et.

Ha lelki gyümölcsöző akarsz lenni, Ján. ev. 15. részt.

Ha kétségek gyötörnek, Ján. ev. 7: 17-et.

Ha elhagyatottnak érzed magad és félsz, a 23-ik zsoltárt.

Ha Isten áldásairól megfeledkeznél, a 103-ik zsoltárt.

Ha az Ur Jézus szivébe akarsz hatolni, Máté 5-öt.

Ha komoly keresztyénségre törekszel, Jak. levele 1:19—27-ig.

Ha hited gyengül, Zsid. levél 11-et.

Ha erőre és bátorságra van szükséged, Róma 8-at.

Ha a világot túlbecsülöd, a 90. zsoltárt.

Ha a boldogság titkába akarsz bepillantani, Kolossé 3:12-17-et.

Ha munkába, vagy útra indulsz, a 21-ik zsoltárt.

Ha másokról keresű szavakat akarsz mondani, Róma 12:1. versét.

Ha az Ur Jézus imádságának titkát tudni akarod, Lk. 11. és Mt. 6-ot.

Főképpen pedig kövesd a 119. zsoltár 11-ik versét: Rejtsd el a te szivedben az Istennek beszédét.

*

PRÓBÁLD MEG A HITET!

"És az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk". (Ján. I; 5:4.)

I. A Krisztusban való igaz hit reménységet ad. — Amikor egy embernek keresztyén reménysége van, akkor szivében nincsen hely a félelemre.

II. A Krisztusban való igaz hit biztonságba helyez. A keresztyén embernek belső, lelki biztos tudata van, mely nem függ a külső körülményektől.

III. A Krisztusban való igaz hit a hívő embernek örömet ad. — Az Isten soha nem akarta azt, hogy az Ő megváltottjainak élete szomorú, elkeseredett és lehangolt legyen. Az Ur Jézus, kinek e földön nem volt hová fejét lehajtania, a legboldogabb ember volt e világon! Ebben is kövessük őt!

IV. A Krisztusban való igaz hit hatalmat és bátorságot ad. — A sokféle problémák között Isten övéinek erőt és hatalmat ad diadalmaskodni a bajok felett. A hit győzelem! Az által meg lehet győzni az egész világot. Egy Istenben hívő lélek Istennel a többséget képezi!

Ha idáig nem tudtál Istenben igazán hinni, e sorok olvasása után próbáld meg s meglátod, tapasztalod, hogy a fent idézett ige Istennek egyik legnagyobb igazsága.

AZ ÖRDÖGI "HA" . . .
Mt. 4:1—11.

Az ördögnek soha nem volt célja megtagadni az Isten létezését. Sokkal alattomosabb, ravaszabb annál. Inkább terve mindig az volt, hogy az ember elméjében kételkedést támasszon s az Istennel való boldog viszonyát megrontsa. Figyeljük meg a fenti igékben az Ur Jézus Krisztus kísértését. Miután az Ur János által a Jordánban alámeríttetett, az égből szózat hangzott el: "Ez amaz én SZERELMES FIAM, kiben én megengeszteltettem", az Ur Jézus a pusztába vonult, ahol imádkozott, böjtölt és gondolkodott és a negyven napi időszak alatt az Irás szerint megéhezett. Ezt az alkalmat az ördög kihasználta s hozzámenvén, így kísértette meg Őtet: "Ha Isten Fia vagy, parancsolj, hogy e kövek változzanak kenyerekké". Másodízben is így kezdi az ördög kísérteni az Urat: "HA ISTEN FIA VAGY . . ." (6. v.)

Az ördög hallotta Isten szavainak kinyilatkoztatását Fiára, az Ur Jézusra vonatkoztatva s azért használja ezt a szót: "HA". Kételkedést akar támasztani kísértésével s azt akarja mondani az Urnak: Nem igaz, hogy Isten azt mondotta, képzelet az egész, mert ha Fia volnál, nem hagyna éhezni. Bizonyítsd be, hogy Fia vagy-é Istennek! Változtasd e köveket kenyerekké és az éhező sokaságnak is adj bőségesen kenyeret!

Az ember a kenyérért hajlandó hinni és tagadni. Az Ur Jézus nagyon jól tudta, hogy úgy neki, mint az össz emberiségnek a testi eledel, a kenyér nem elég. Attól sokkal többre van szüksége. Az ember nemcsak test, hanem lélek és szellem s ha a lelki eledellel nem táplálkozik, lelki halott marad. Az Istennek minden beszéde a lelki táplálék. Az Ur Jézus nem volt hajlandó lemondani a megváltás nagy munkájáról, a lelkiekről a földi, múlandó dolgokért. Ne legyünk olyanok, mint Ésau volt, aki elsőszülöttségi jogát eladta egy tál lencséért. Lelki üdvösségünket ne veszítsük el az anyagiakhoz való tulságos ragaszkodással. Kenyérre szükség van ugyan, de mindig legyen több, nagyobb és drágább előttünk az istenfiúságnak drága tudata, az a boldog tudat, hogy Istennek Jézus Krisztus drága vérén megváltott gyermekei vagyunk.

Ha Istennek Fia vagy — mondja tovább az ördög —, vesd alá magad . . . Másodszor a torony tetejére vitte fel az Urat s az onnan való biztos leugrással akarta bizonyítani vele azt, hogy Ő az Isten Fia. Nem töröd össze magad, ha Isten Fia vagy! Nem hiszed, hogy az vagy? Ne is hidd, mondja az ördög Jézusnak. Biztosabb a levezető lépcsőkön lemenni, mint innen leugrani a mélységbe . . . Ne fektess túlságos nagy súlyt az Isten-fiúságra . . . Az Ur Jézus látta, hogy az ördög követelése nemcsak esztelenség, hanem egyben Isten kísértése, vagy kikövetelése annak a biztonságnak, mely őtet épségben megtartja és megmenti. Az Ur Jézus csak annyit mondott az ellenségnek: "Ne kísértsd a te Uradat Istenedet". Hánvszor esünk mi különféle kísértésbe? Hitetlenségünk, kételkedésünk az isteni gondviselésben, elcsüggedésünk talán betegség idején. Különféle színekben tárja az istenfélő emberek lelki szemei elé: Látod, te féled az Istent s mégis szegény, munkanélküli, vagy beteg ember vagy; látod, te templomjáró, adakozó ember voltál s mégis az Isten reád bocsájtotta a nagy próbát. Gyógyíthatatlan betegségben szenvedsz stb. S mindezek által lelki zavarba, nyugtalan bizonytalanságba akarja az embert juttatni. — Mondiuk mi is mindig a kísértések alkalmaival, amit az Ur Jézus mondott az ellenségnek: "NE KISÉRTSD A TE URADAT ISTENEDET".

A harmadik és a legsúlyosabb kísértés ez volt: "Mindezeket neked adom, ha leborulsz és imádsz engem". — "Mindezek" alatt az egész világot ér-

tette. Ugy hangzik e mondat, mintha az egész világ az ördög tulajdona lett volna. Ha Isten Fia vagy, és mindenáron az akarsz maradni, rendben van — mondja az ördög — de azért borulj le előttem is. Imádj engem is . . . Majd meglátod, javadat szolgálja!! Hány olyan keresztyén van, aki bedőlt az ördög eme kísértésének? Hisznek Istenben, imádják is Őtet, de imádják az ördögöt is sok esetben és sok mindenben. Sokan még olyan gondolatra is vetemedtek, hogy az ördög majd tényleg nekik adja az egész világot . . . S akik engedelmesen szolgálnak az ördögnek, sok esetben még amijük van e földi létben, azt is elveszítik. De ha az egész világot megnyernék is, mit használ nekik az, ha a legdrágábbat, lelkük örök üdvösségét veszítik el?

A kísértések idején mondjuk az Ur Jézussal: "Eredj el sátán, mert meg van írva: AZ URAT, A TE ISTENEDET IMÁDD, ÉS CSAK NEKI SZOLGÁLJ"! M. B. W.

A boldogság hetedik titka

"Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fiainak mondatnak" (Máté 5:9).

Más a világ békessége és más az Ur Jézus békessége, ezt tanítványainak külön megmondotta. Jézus békéje belső, valódi béke; a világ békéje külsőleges, csak puszta képmutatás, bár óhajtja a békét, de azt azon az úton el nem érheti soha, mert meg van írva: **"Nincs békességük az istenteleneknek, szólt az Ur".** Ha Istennek hinnének, akkor tudnák, hogy merő önámítás és hiábavaló az a rengeteg költség és fáradozás, amit a világbékéért végeznek, mert a békességre — képmutatás nélkül — csak az Isten fiai igyekeznek.

Akik a legújabb kor történelmét alaposan ismerik, tudják, hogy a reformáció után a felvilágosodás eredményeképpen mindenütt forradalmi mozgalmak támadtak Európában és a szabadság, egyenlőség és testvériség jelszavával fegyvert ragadtak. Fegyverrel azonban nem lehet békességre igyekezni, de igazi, tartós békét elérni sem lehet, mert ha az erősebbnek sikerül is véres harcok és sok emberi élet feláldozásával győznie, a legyőzött mihelyt teheti, visszafizeti a rajta elkövetett sérelmet. Az úgynevezett világi tartós békét csak úgy lehet ideig-óráig elérni, ha a győző a legyőzöttet teljesen megsemmisíti. A legújabb kor háborúra igyekezői ezt nem is titkolják, sőt nyiltan hangoztatták.

Az európai szabadságharcokat egy oly, kb. 70 esztendős időszak követte, amelyben 1914 előtt az volt a nagyhatalmak igyekezete, hogy soha ne legyen már vérontás és háború, ez volt a közvélemény is, hanem csak békesség és biztonság legyen a földön. E célból Hágában közösen építettek egy Békepalotát, ahol a nemzetek közötti sérelmeket békés úton intézzék el, háború nélkül. Az egykorú francia napilap, a "MATIN" így írt erről akkor: A hágai békepalota gyorsan közeledik a befejezéshez, ami igen aggasztó jel, mert amikor elkészítették a fundamentumot, kitört a török-görög háború; mikor az emelet elkészült, kitört a bolgár-szerb háború, mikor a tető elkészült, kitört a szerb-bolgár-román háború; gondoljuk el, hogy az épületen még mennyi munka van a befejezésig és ha az épület kész, várhatjuk az általános világháborút.

Az újságíró ismerte az emberi természetet. A költséges gyönyörű palota dacára Európa legkitűnőbb császárai, királyai, diplomatái nem világbékét, hanem világháborút csináltak, mert tudjuk, hogy 1914-ben kitört a világháború, amiről senki nem is akart hallani. Mérhetetlen szenvedéssel, sírkeresztes erdőkkel érkezett váratlanul. Azután lettek győztesek és legyőzöttek. A győztesek most már nem békepalotát építettek, mert ez nem ért semmit, hanem Népszövetséget alapítottak, hogy most már igazán sikerüljön békésen elintézni a nemzetek közötti vitás ügyeket, háború nélkül. — Igen szép békességre igyekezés volt ez is. De most megint ez lett a világháború még elkeseredettebb gyűlöletből induló folytatása. — Mert igazság nélkül nincs és nem is lehet békesség. A világháború második folytatása leírhatatlan, megmérhetetlen szenvedések és borzalmak tengerét zúdította a világra, míg ismét meghozta a győzőket és a legyőzötteket. Most megalkották az Egyesült Nemzetek Szövetségét, hogy ilyen módon sokszorosan okulva, végleg kiirtsák a háborút és békés tárgyalások útján egyesülten intézzék el a vitás ügyeket, de ez a szervezet is közel 20 év óta egyáltalán nem tud egyesülni és mindig jobban kiderül, hogy amint az előző két szövetség nem tudta a háborút megakadályozni, mert nem tudott egyesülni egymással, éppen úgy most sem képes a vasat az agyagcseréppel összeolvasztani. Pedig kétségtelen, hogy a világtörténelem legkiválóbb alkotása ez, a legképzettebb tudósok és államférfiak vezetésével, a legmodernebb és szociális törekvésekkel és szabadság eszméktől áthatva, mégsem képesek az aranyfejű óriást talpraállítani, mert előre látják, hogy a lábai inognak, össze kellene jobban kovácsolni a vasat a cseréppel, de ez sehogysem sikerül, mert az Egyesület nem tud egyesülni. Ha mégis igen nagy fáradozásokkal talpraállítják az alkotásukat, csak annál nagyobb lesz annak zuhanása és mint az Irás évezredekkel előre kijelentette, pozdorjává törik, mert a hatalom át van adva már az Isten Fiának.

"Boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon és meg ne lássák az ő rútságát". — "Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését." — "Tudjuk, ha ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhozzá" — ez az igaz hívő reménysége: "Uj eget és új Földet várunk, amelyben igazság lakozik."

J. S. Friedrich

Felszólítás

Segítségre szoruló, elöregedett testvéreinket s azokat, akik egy szép napsugaras vidéken épült otthonban szeretnének élni öreg napjaikban, szeretettel kérjük, hogy a Szövetségünk által épített gyönyörű Otthont vegyék igénybe. Még mindig van hely egyes és kettős szobák állanak mindenki rendelkezésére teljes berendezéssel. Ne hanyagold el, testvér bemeneteledet, mert jönek olyan napok, amikor nem tudsz magadon segíteni s akkor hálát adsz Istennek, hogy egy ilyen keresztyén otthonnak lehetsz lakója. Bővebb felvilágosításért azonnal írj az Otthon igazgatójának, Rev. Balla Emil, 748 Fordham Rd., Palm Bay Florida, vagy a bizottság elnökének: Rev. Petre M. Adalbert, 943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich. PETRE M. ADALBERT biz. elnök

MEGJELENT

az 1961-ik évi konvenciónkról felvett Jegyzőkönyv. Ha valaki valahol szeretne egy példányt, azokat kérjük, írjanak a lapunk szerkesztőjének és egy 4 centes bélyeg ellenében mindenkinek megküldjük.

A NŐI KONFERENCIA ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Mária
Konferencia
elnöke: Mrs. Steg K. Mariska
alelnök: Mrs. Sőtér Jánosné
Pénztáros: Mrs. Bikacsán Walterné
jegyző: Németh Lajosné

"TI VAGYTOK TANUIM"

(Csel 1:8.)

Ezzel a jelszóval hívogattuk testvérnőinket a női konferenciára, amit az elmult áprilisban tartottuk meg a Cleveland-Shakertéri imaházban, most csupán felelevenítek egyet-mást az akkor lezajlottakról.

A nyomtatott programm külső lapján egy kereszt volt látható. A fenti balsarokban afrikai kunyhók húzódtak meg, míg jobbról kínai pagodák, lejjebb felhőkarcolók emelkedtek, majd egy kis falu, templommal a kereszt árnyékában. A kereszt tövében egy férfi és két nő, mintegy imádkozva néznek a keresztre, ígérve: "Igen, tanuk leszünk!"

A valóságban is igen nagy szükség van erre az ígéretre. Hiszen szívünk tele van hitetlenséggel és keménységgel. Pedig krisztusi parancs részünkre, hogy hirdessük a megváltásról szóló üzenetet, hogy az emberek megszabadulhassanak a bűn rabszolgaságából, Jézus által. Testvérnőim, ébredjünk fel! Szívünkből üzzük ki a hitetlenséget és keménységet, hogy tudjuk cselekedni Jézus parancsát.

Jézus akarja a lelket és testet is az ő szolgálatában. Sokan mondják magukat keresztyéneknek, járnak is a templomba, de a test kívánságai szerint élnek, mert még nem ismerik és nem ízlelték meg az Isten igájának gyönyörűségét. Azért kell nekünk tanuknak lenni szóval és tettel. A valóságban ez volna minden gyülekezet, sőt minden igaz hívő főkötelessége és nem valami mellékteendő, amit csak prédikátorok, diakónusok, esetleg néhány más hívő gyakorol.

Tegyük fel a kérdést magunknak, mit tett Jézus értünk? Megmentett? Ujjászült a Szentlélek által? Ha igen, mondjuk meg másoknak is. Tegyük mindezt, nem farizeusi önjóságunk büszke tudatával, hanem alázattal, értelemmel, buzdítólag. Mondjuk el, hogy amit velünk tett kegyelemből, velük is megteheti s megteszi az Ur Jézus, ha Őt elfogadják Megváltójuknak.

Legyünk hű sáfárai az evangéliumnak. Lehet, hogy nem mindenki figyel reánk, de Isten akarja, hogy mindenki hallja és lássa, mit tehet ő Krisztus által. Akik pedig engedelmeskednek, velünk együtt tapasztalni fogják, hogy Jézus által nyerünk váltságot és igazi szabadságot. A végső győzelem a Krisztus keresztjében biztos minden lélek részére, aki ernyedetlen kitartással követi a Mestert.

A híres Carey Vilmos missziónárius testvérünk mondta: "Kérjünk nagy dolgokat Istentől, vállalkozzunk nagy dolgokra Istenért!" — Ha ezt gyakoroljuk keresztyéni életünkben, az Ur kegyelme majd elsegít azok közé, akik " . . . minden nemzetből és ágazatból és népből és nyelvből, a királyi szék előtt és a Bárány előtt állnak vele . . ." (Ján. Jel. 7:9.)

Ilyen és hasonló természetű előadásokkal buzdítottuk egymást azon a konferencián. Mivel azt is éreztük, hogy lábaink még érintik a földet: így foglalkoztunk szép megértéssel anyagi dolgokkal is, mert az Isten országa terjedésének a földön anyagiakra is szüksége van. Megismerve Bethesda otthonunk szükségeit, a nőegyletek képviselői továbbadva gyülekezeteikben, már többen hozzáláttak a szükségletek pótlásához. Külmisszión, irodalmunk és országos Nőszövetségünk is támogatásban részesült.

Rev, Csató Ernőné tv. mondotta: "Igyekezzünk megszentelődésre a szolgálatban és úgy általunk mások is közelebb jönnek az Urhoz."

Kérjük mennyei Atyánkat, hogy használja életünket, de legyünk következetesek keresztyén életünkben, hogy tetteinkkel soha meg ne cáfoljuk hívő szavainkat. Irgalmas szívvel folytassuk a reánk bízott munkát, Isten dicsőségére.

". . . és most kérlek téged, asszonyom, nem mintha új parancsolatot írnék néked, hanem amelyet kezdettől fogva vettünk, hogy szeressük egymást!" (II. Ján. lev. 1:5.)

Major Mihályné
Champell, Ohio

TANULJUNK

LUKÁCS EVANGÉLIUMA

E gyönyörű könyv írója a szíriai Antiokhiából szarmazo Lukács volt. Nemzetiségere nézve nem zsidó; foglalkozasára nezve pedig orvos volt s Pál apostolnak a noszszu, nehéz missziói utazásai alkalmával segítotarskent mutatja be a történelem. Minden ketséget kizárva, Pál apostoltól nagyon sokat tanult és hallott az Ur Jézus életéről s a Szent Lélektől indíttatva, a hallottakat, melyeknek jól utána is nézett Evangéliumába foglalta, K. U. a 63-ik esztendőben.

Kihez írta? Egy Teofilus nevet viselő emberhez, kiről a Szentírásokban és a történelemben nem sokat tudunk. Azonban azt határozottan tudjuk, hogy a Szent Lélek Ur Isten ezt a könyvet Lukács orvos által az őskeresztyének számára íratta. Némelyek azt gondolják, hogy Lukács az ő Evangéliumát főleg a pogányokból megtért keresztyének számára írta volna.

E könyv történelmi háttere. Azon időtájt írta, amidőn az Ur Jézus Krisztusnak, mint az emberiség Megváltójának, személyére és munkájára vonatkozó pontos és megfelelő leírás vált szükségessé, abból a célból, hogy annak segítségével nemcsak Theofilus, hanem mindenki, aki elfogadta a keresztyénséget, reménysége biztos alapra jusson.

E könyv alaptárgya. Jézus Krisztus életének azon megnyilatkozott tényei, melyekből világosan kisugárzik az a valóság, hogy Jézus Krisztus az Istentől jött Megváltó és Megmentő, ki erős és kész arra, hogy megmentse mindazokat, akik Őt elfogadják.

E könyv főcélja. Annak kimutatása, hogy az Ur Jézus Krisztus az embereknek bűneitől való megváltása és szabadítása szempontjából jött erre a világra s hogy ezt véghez vihesse, halált kellett szenvednie. Ebben az Evangéliumban különösen le vannak írva azok a gyógyító csodái, melyek példázatát képezik az ember bűneitől való megtisztulásának.

E könyv öt főrészből áll. I. Jézus Krisztus isteni származása és a nyilvános szolgálatát megelőző események. I. r.—4-ik r. 13. versig.

II. **Galileai misszió munkája.** 4:r. 14—9:r. 50 versig.

III. **A Galileából való távozása és a jeruzsálemi út.** 9:r. 51-től 19:r. 10 versig.

IV. **A halálával kapcsolatos események.** 19:r. 11—24:r. 23 versig.

V. **Krisztusnak feltámadása utáni megjelenése és mennybemenetele.** 24:24— végig.

E könyv különös tanítása. Az Ur Jézus Krisztus Istennek Fia volt s az embereknek bűneitől való megszabadítása céljából jött e világra. Továbbá, hogy akik az Urat követni akarják, legyenek elkészülve arra, hogy Kr. nyomdokaiban járva szenvedni is kell, de a világnak és az ördögnek összes ereje Krisztus országát nem győzheti le.

(Folytatjuk)

Emeritus



Február hó 22. és 23-án vezetőségünk Aggmenházunknál egy nagyon fontos szűkebbkörű gyűlést tart, mely alkalommal tanulmányozza a jelenlegi helyzetet s intézi a felmerült szükséges dolgokat. Imádkozzunk e gyűlésért!

*

Billy Graham, a nagynevű, híres evangélista kétheti vakációra Közép-Amerikába utazott, honnan Dél-Amerikába vette utját s január 18-án Equador államban tartott nagyszabású evangélizálást. Meglátogatja Kolumbiát, Venezuelát, Perut és Argentinát ez alkalommal. Az evangélista a tengerészeti szekretárus, J. B. Connally meghívására a karácsonyi ünnep alkalmával Washingtonban tartott alkalmi előadást.

*

A déli baptisták 1961 évben 401,953 megtért lelket merítettek alá a hullámsírba, Krisztus példájára, — jelenti Dr. C. E. Eutrey, a Home Misszió Board egyik vezetője. 1960-ban 386,469 lélek, s 1959-ben pedig több mint 42 ezer lélek adta át magát Krisztusnak. Minden 25 tagra egy megtért lélek esik. Ebből a szempontból tekintve, nagyon kevés, de átlagos szempontból nézve óriási tömegek ezek évről-évre. **Vajjon mi magyarok hány lelket vezettünk a mult évben Krisztushoz?**

*

Megbízható hír szerint Budapesten, a budai oldalon a baptista gyülekezet imaház épitését határozta el. A magyarországi baptistáknak e városrészen idáig csak árvaházuk volt s abban tartotta a budai gyülekezet összejöveteleit. Az épülendő új baptista imaházért is hálásak vagyunk Istennek. — Ugyancsak e hír szerint Magyarországon jelenleg 19 ezer felnőtt baptista van, 500 gyülekezettel és misszióállomással. A prédikátorképző theológiai iskola Budapesten van.



Idős Koren István barátunk 1962 január 5-én, 73 éves korában, súlyos betegség után az örökkévalóságba szenderült. Komoly, szelíd ember volt Kóren barátunk, kinek felesége jámbor, hívő asszony s fia, István s családja tagjai a baptista közösségnek.

Alulírott gyakran beszélgetett vele az isteni igazságokról. Felesége szép példával mutatta meg a családnak a helyes keresztyéni életet. Gyakran eljött a detroiti imaházunkba s komolyan hallgatta az Igét, de tagja a gyülekezetnek nem volt. Azt hitte, hogy az üdvösség alámerítkezés nélkül is lehetséges. — Szerette a családját és az Isten gyermekeit.

Temetése nagy részvéttel ment végbe január 8-án. A szertartást és az alkalmi gyászbeszédet magyarul és angolul Rev. Bogár József tartotta.

Gyászolja felesége, özv. Koren Istvánné, fia István és családja, jó barátok, ismerősök, rokonok és szomszédok. —Abban a reményben váltunk el tőle, hogy a nagy kegyelmű Isten, kinek gondolatai nem olyanok, mint a gyarló embereké, irgalmába fogadta.

Az Ur vigasztalja meg a megsebzett szíveket s legyen nekik erősségük a megpróbáltatásokban.

Petre M. Adalbert

Lapunk munkatársaihoz!

Szeretettel kérjük Testvéreinket, hogy a lapunk részére szánt cikkeket és a gyülekezetekben történt eseményekről szóló beszámolókat és minden mást ne a nyomdába, Fülöp testvérnek, vagy Stég testvérnő címére küldjék, hanem a FELELŐS SZERKESZTŐ CIMÉRE! Szerkesztőnk állítja sorba a lapszámok anyagát és ő a felelős mindenért. Ezáltal testvéreink idejét megspóroljuk és a postaköltséget is, mert a nyomdába érkezett cikkeket és tudósításokat a szerkesztőhöz kell küldeni! A rend is ezt követeli.

Lapunk 1. száma a hónap 15-én és 15-i száma pedig 1-én záródik!

KOOPERÁLJUNK!

A számla

Péterkééknél festés volt. Ujrafestették a lakást és a bútorokat is.

Péterke hallotta, amint édesapja felolvasta anyukának a festő részletes számláját. Elgondolkodott, majd arra határozta el magát, hogy ő is készít anyuka számára számlát. Elhatározását tett követte. Gyorsan írni kezdett:

Bevásárlásért	—.10 cent
Cipőtisztításért	—.50 cent
Fahordásért	—.40 cent
Ez pontosan	1.— $.

A kis számlát odatette anyuka varróasztalára. Anyuka meglátta, de nem szólt semmit. Este azonban az 1.— $ ott volt Péterke vacsorája mellett. Péterke vidáman vágta zsebre a pénzt. Másnap reggel ugyanazon a helyen Péterke a következő számlát találta:

Péterke évi lakbére	0.00 $
Betegsége alatti ápolásért	0.00 $
Mosás, stoppolás, varrásért	0.00 $
Ez összesen	0.00 $

Péterke elolvasta a számlát, mélységesen hallgatott. Majd szívdobogva odaosont édesanyjához, forrón átölelte, s miközben peregtek szeméből a könnyek, a kapott pénzt belecsusztatta édesanyja kötényzsebébe.

(Békehírnök)

Fontos kérelem!

Majdnem mindenki tudja már, hogy a floridai birtokunkon egy csodálatos meleg, kénes gyógyforrás van, melynek a vize több mint 1,000 (ezer) láb mélységből 10 incses csövön nagy erővel szökik fel és használat nélkül megy kárba.

A Menházi és Vagyonügyi Bizottságok mult januárjában tartott gyűlésen egyhangúlag megállapodtak abban, hogy ezen drága természeti kincsünket hasznosítsuk egy megfelelő uszodának a megépítésére. Ezen vállalkozásnak a megvalósítására megválasztották Schaffer Ferenc, Balla M. Emilt és Petre Gábor testvéreket s nyomban az utóbbit ez ügy pénztárosának nevezték ki.

A szükséges pénzt a két bizottság (mely kb. $5.000 tesz ki) egy általános gyüjtés által óhajtja összehozni Szövetségünk területén. Gyülekezetektől nem kérünk e célra, csupán a gyülekezeti tagoktól és barátainktól általában.

Némelyek itt a helyszínen már tettek komoly pénzbeli ígéreteken s ezeket most szeretettel kérjük, tegyék meg a szükséges következő lépést; küldjék be ígéretüket. Mások ne is ígérjenek most már, csak adjanak e nemes célra, hogy tervünket minél előbb megvalósíthassuk. Sok beteg várja Bethesda vizének itteni gyógyítását. Azért amit tehetünk, tegyük meg az Urért és embertársainkért.

BUZDITÓ LEVÉL
Németországból
(Kivonat)

KEDVES
SZERKESZTŐ TESTVÉREM!

Bocsánatot kérek, hogy újból kellemetlenkedem levelemmel. Először is sietek megköszönni a kedves szerkesztő testvéremnek is azt, hogy noha én nem vagyok tollforgató, mégis átdolgozva helyet adott kedves lapunkban az én cikkemnek. Meglepődve, örömmel olvastuk. Tudom, hogy volt benne sok javítani való. Kérem az Istent, hogy áldja meg nehéz és felelősségteljes munkájában.

Ha megengedi, én is hozzá akarok szólni az Evangéliumi Hirnök új köntöse körüli zsörtölődéshez és beszélgetéshez.

Vajjon azok, akik kritizálják a lapot, az Urtól veszik-e a gondolatokat a drága és nélkülözhetetlen lap ellen?

S ha olvasod annak anyagát, kedves Testvérem, vajjon az Urtól adottnak tekinted-é az olvasmányt, épülsz-e olvasás közben?

Érezed-é, hogy a Szentlélek segítségével írták az írók a közölt cikkeket?

S hadd kérdezzem tovább azt is, nem szoktál te is évek multán egy-egy új ruhát, vagy öltönyt venni magadnak?

Ugy-e, gyakran vásárolsz, ha van pénzed. A lapok is változtatják külső formájukat néha, s e változtatást szivesen kell fogadnunk, mint a kis gyermek az új ruhát.

Én, mióta elhagytam Magyarországot s kényszerből ebben az országban kell laknom, figyelemmel olvasom az Evangéliumi Hirnököt s látom a fokozatos fejlődését s hálákat adok Istennek sokszor e kedves lapért.

Folyton imádkozunk annak a szerkesztőjéért, a munkatársaiért s az Amerikai Magyar Baptista Szövetségért, hogy e lap útján is szolgáljanak a Szent Lélek Isten segítségével sok léleknek a lelki megújulására s Isten országa építésére.

Talán te és én el sem tudjuk képzelni, mennyi fáradságos munkával lát napvilágot egy ilyen újság! Azok tudják, akik a lappal el vannak foglalva. Termelni, írni Isten Lelke vezetése mellett, nem könnyű feladat.

Még van egynéhány kérdésem a lappal kapcsolatosan: Testvérem, összehasonlítottad-e a mostani és a régi lap papíranyagát? Most sokkal jobb papiron jelenik meg az Evangélium Hirnöke. Hát azt észrevetted-e, hogy most a sorok sűrűn, térköz nélkül vannak szedve s a cikkek is sokkal jobban olvashatók mint régen? Meglátad-e, hogy noha valamivel kisebb a lapnak a külső formája, sokkal, de sokkal több anyag van benne? Én ezt azonnal észrevettem és örvendek neki.

Még azt akarom kérdezni a kritikusoktól: Vajjon nem-é ott van a legnagyobb oka a kritikának, hogy a lelki életedből elveszítettél valamilyen drága kincseket: a szeretetet, a megbecsülést, tiszteletet, jóakaratot, áldozatkészséget s ezek helyét életedben az ellenségnek szelleme töltötte be? Én nem tudom, de ha az volna az oka kritikádnak, valld be az Ur Jézusnak bűneidet s írd meg a Szerkesztő Testvérnek és a Munkatársaknak, hogy vétkeztél az Ur ellen és a lap ellen.

Én kérem az Urat, hogy adjon nagyobb lelki világosságot, lelki erőt mindnyájunknak, hogy lássuk azt, hogy az Evangéliumi Hirnök is az Urtól van s ezt minden erőnkkel támogatnunk kell. Adjon az Ur sok áldást és szeretetet mindnyájunknak ebben az új esztendőben.

Kor. I: 16:23, 24. versekkel zárom levelem.

BILISITS REZSŐ

Figyelem! Figyelem!

A Bethesda Otthonunk, vagy Aggmenházunk címe változott:

748 FORDHAM ROAD,
PALM BAY, FLA.

a pontos új címe.

Erre a címre sziveskedjenek a leveleket és csomagokat küldeni!

És ha valaki intézetünk házaiban szeretne lakást rövidebb, vagy hosszabb időre, szeretettel kérjük, sziveskedjék ELŐRE BEJELENTENI, hogy a szobákat elkészíthessük a jelentkezők számára.

E két fontos figyelmeztetést sziveskedjenek komolyan venni!

A MÉZESKALÁCS

Kis fiúcska áll az utcasarkon egyik Magyarországi városban. És sír, sír keservesen.

Oda megy egy férfi és megállva, sajnálólag nézve a síró fiúra, megszólítja:

Mi az, fiam, miért sírsz, hisz oly nagy mézeskalácsod van . . .

A fiú sírása fuldokló zokogássá válik és így válaszol elcsukló hangon:

Igen, nagy mézeskalácsom van, de ahányszor beleharapok, mindig kevesebb lesz . . .

*

Hát ez igaz . . . Mi is beleharapunk egy-egy új esztendőbe, de az életünk annyival mindig kevesebb lesz . . .

"Bizony megemésztetünk", tanít a 90. zsoltár (7. v.)

A mi imánk ezért ez legyen:

"Taníts minken úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk . . . (90. zsolt. 12.)

Oh, Urunk, adj nekünk bölcs szivet ebben az esztendőben, hogy szüntelen a Te akaratodat cselekedjük . . .

A pénztárnokok címei:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
LOUIS KURTZ
Box 346 E,
Highway 27
North Brunswick, N. J.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress Street
Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. Gizella Bikacsán
2 High Street
New Brunswick, N. J.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Miss ELENOR TURK
11201 Continental Ave.
Cleveland 4, Ohio